

ក្រសួង-ស្ថាប័ន ៖ ក្រសួងយុត្តិធម៌ លេខ ០៣៥៩ កយ.រប/២៦ ចុះថ្ងៃទី៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៦

កម្មវត្ថុ ៖ សំណើសូមចាត់ លោកជំទាវ ជូ ប៊ុនអេង រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងមហាផ្ទៃ និងជាអនុប្រធានអចិន្ត្រៃយ៍ នៃ គ.ជ.ប.ជ និងលោកជំទាវឧត្តមសេនីយឯក ប៉ុណ្ណ សំខាន់ អគ្គលេខាធិការ នៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃ គ.ជ.ប.ជ ចូលរួមកិច្ចប្រជុំអន្តរក្រសួងចង្អៀតដើម្បីពិនិត្យ និងពិភាក្សាលើសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពី "ការប្រឆាំង ការចោទប្រកាសប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា" និងសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពី "ការបង្ក្រាបអំពើរត់ពន្ធមនុស្ស"។

ខ្លឹមសារសង្ខេប ៖ កិច្ចប្រជុំខាងលើ នឹងប្រព្រឹត្តទៅនៅថ្ងៃទី១១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៦ វេលាម៉ោង ២:៣០នាទីរសៀល នៅទីស្តី- ការក្រសួងយុត្តិធម៌។

យោបល់ ឯកឧត្តម សន្តិបណ្ឌិត រដ្ឋមន្ត្រីស្តីទី

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៦

គឹម ជែងហ្វែ

ឯ. យោបល់ នាយកដ្ឋាន

គោរពជូន ឯកឧត្តម អគ្គលេខាធិការ

- គួរគោរពជូន ឯកឧត្តម សន្តិបណ្ឌិត រដ្ឋមន្ត្រីស្តីទី ដើម្បីពិនិត្យ និង សម្រេចជ័រខ្ពង់ខ្ពស់។
- គួរគោរពជូន លោកជំទាវ ជូ ប៊ុនអេង រដ្ឋលេខាធិការ និងលោកជំទាវ ឧត្តមសេនីយឯក ប៉ុណ្ណ សំខាន់ អគ្គលេខាធិការនៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន គ.ជ.ប.ជ ដើម្បីអញ្ជើញចូលរួម។

ដោយសេចក្តីគោរព!

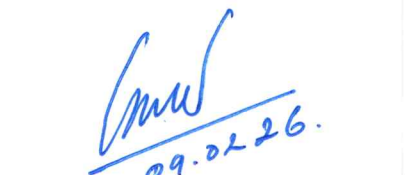
ណា ស្រីសំបក្សា

**យោបល់ ឯកឧត្តមអភិសន្តិបណ្ឌិត
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ**

យោបល់ ឯកឧត្តម អគ្គលេខាធិការ

- សូមគោរពជូន ឯកឧត្តម សន្តិបណ្ឌិត រដ្ឋមន្ត្រីស្តីទី ដើម្បីពិនិត្យ និង សម្រេចជ័រខ្ពង់ខ្ពស់។
- គួរគោរពជូន លោកជំទាវ ជូ ប៊ុនអេង រដ្ឋលេខាធិការ និងលោកជំទាវ ឧត្តមសេនីយឯក ប៉ុណ្ណ សំខាន់ អគ្គលេខាធិការនៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋាន គ.ជ.ប.ជ ដើម្បីអញ្ជើញចូលរួម។

ដោយសេចក្តីគោរព!

០៩.០២.២៦.
ឧត្តមសេនីយឯក. ជាន់ សុផាន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងយុត្តិធម៌

អល.មជ 806C3E26

លេខ: ០៣២៩ គណៈ/២៦
អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន
កម្រ: 226... 15:05
ថ្ងៃ: 06-01-26...
ចុះ: ២៧

ថ្ងៃ សុក្រ ២ សោច ខែ មាឃ ឆ្នាំម្សាញ់ សប្តស័ក ព.ស.២៥៦៩
រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៦ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៦

សូមគោរពជូន

ឯកឧត្តមអភិសន្តិបណ្ឌិត ស សុខា ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ និងជាប្រធានគណៈកម្មាធិការជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងអំពើជួញដូរមនុស្ស (គ.ជ.ប.ជ)

កម្មវត្ថុ : សំណើសូមចាត់លោកជំទាវ ជូ ប៊ុនអេង រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងមហាផ្ទៃ និងជាអនុប្រធានអចិន្ត្រៃយ៍នៃ គ.ជ.ប.ជ. និងលោកជំទាវឧត្តមសេនីយ៍ឯក ប៉ុណ្ណ សំខាន់ អគ្គលេខាធិការនៃអគ្គលេខាធិការដ្ឋាននៃ គ.ជ.ប.ជ. ចូលរួមកិច្ចប្រជុំអន្តរក្រសួងចង្អៀតដើម្បីពិនិត្យ និងពិភាក្សាលើសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពី “ការប្រឆាំងការបោកប្រែប្រតិបត្តិបច្ចេកវិទ្យា” និងសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពី “ការបង្ក្រាបអំពើរំពឹងនូវមនុស្ស”។

យោង : ចំណាត់ការដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ សម្តេចបិតិសាសនាឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០២៦។

សេចក្តីដូចមានចែងក្នុងកម្មវត្ថុ និងយោងខាងលើ ខ្ញុំសូមជម្រាបជូន ឯកឧត្តមអភិសន្តិបណ្ឌិត ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី មេត្តាជ្រាបថា បន្ទាប់ពីទទួលបានគោលការណ៍ដឹកនាំដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ សម្តេចបិតិសាសនាឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី, ក្រសួងយុត្តិធម៌បានសិក្សា និងរៀបចំរួចរាល់នូវសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពី “ការប្រឆាំងការបោកប្រែប្រតិបត្តិបច្ចេកវិទ្យា” និងបានពិនិត្យ និងកែសម្រួលរួចរាល់នូវសេចក្តីព្រាងច្បាប់ស្តីពី “ការបង្ក្រាបអំពើរំពឹងនូវមនុស្ស” ផងដែរ។ យោងតាមចំណាត់ការដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ សម្តេចបិតិសាសនាឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី, ក្រសួងយុត្តិធម៌នឹងរៀបចំកិច្ចប្រជុំអន្តរក្រសួងចង្អៀតមួយដើម្បីពិនិត្យពិភាក្សា និងពិគ្រោះយោបល់ដើម្បីប្រមូលធាតុចូលបន្ថែមលើសេចក្តីព្រាងច្បាប់ទាំង ២ នេះ ដែលនឹងប្រព្រឹត្តទៅនៅថ្ងៃទី១១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៦ វេលាម៉ោង ២:៣០ នាទីរសៀល នៅទីស្តីការក្រសួងយុត្តិធម៌។ ខ្ញុំនឹងដឹកនាំកិច្ចប្រជុំនេះដោយផ្ទាល់។

សេចក្តីដូចបានជម្រាបជូនខាងលើ សូម ឯកឧត្តមអភិសន្តិបណ្ឌិត ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី មេត្តាពិនិត្យ និងចាត់លោកជំទាវ ជូ ប៊ុនអេង និងលោកជំទាវឧត្តមសេនីយ៍ឯក ប៉ុណ្ណ សំខាន់ ដើម្បីចូលរួមកិច្ចប្រជុំនេះតាមការគួរ។

សូម ឯកឧត្តមអភិសន្តិបណ្ឌិត ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ និងជាប្រធាន គ.ជ.ប.ជ. មេត្តាទទួលនូវការកិត្តិយសជ្រាលជ្រៅពីខ្ញុំ។

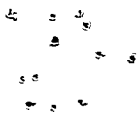
សូមបញ្ជាក់ពីការចូលរួម៖
- លោកស្រី ហ៊ុន សុភាព - ០១២ ៩៩៩ ១៥៥
- លោក កែវ ឧត្តម - ០៩២ ៩៦៩ ៦៧៨

**សេចក្តីព្រាង
ច្បាប់
ស្តីពី**

ការប្រឆាំងការរេប្រោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា

ថ្ងៃទី២៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០២៦

ជំពូកទី១ បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .. គោលបំណង

ច្បាប់នេះកំណត់អំពីវិធានផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រយុទ្ធប្រឆាំងការឆបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា សំដៅចូលរួមថែរក្សាការពារសន្តិសុខសាធារណៈ និងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម ព្រមទាំងលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មនេះ។

មាត្រា ២ .. វិសាលភាព

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះបទល្មើសឆបោកដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ឬដែលប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាជាមធ្យោបាយដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើស ព្រមទាំងចំពោះបទល្មើសដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការឆបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា។

បទល្មើសដែលស្ថិតក្រោមដែនអនុវត្តនៃច្បាប់នេះ គឺជាបទល្មើសដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោម៖

១-បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ឬចាត់ថាបានប្រព្រឹត្តនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន។

២-បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោម៖

- បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយពលរដ្ឋខ្មែរ។
- បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តលើពលរដ្ឋខ្មែរ។
- ទ្រព្យសម្បត្តិដែលសង្ស័យថាពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើស ឬផលនៃបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ បានផ្ទេរមកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

៣-បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយប្រើប្រព័ន្ធធនាគារ ឬប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២ ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច

មាត្រា ៣ .. យន្តការប្រយុទ្ធប្រឆាំងបទល្មើសឆបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា

ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងបទល្មើសឆបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាគឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ដោយត្រូវអនុវត្តស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។ ក្នុងករណីចាំបាច់ រាជរដ្ឋាភិបាលអាចបង្កើតយន្តការដោយឡែកក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងបទល្មើសឆបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីដឹកនាំ សម្របសម្រួល ត្រួតពិនិត្យ និងអនុវត្តការងារបង្ការ ទប់ស្កាត់ និងប្រឆាំងការឆបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា និងបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ព្រមទាំងលើកកម្ពស់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មនេះ។

ការសម្របសម្រួលសមត្ថកិច្ចរវាងមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ និងយន្តការនេះ ត្រូវកំណត់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល។

មាត្រា ៤ .. ការផ្តល់នីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌

មន្ត្រីរាជការទទួលបន្ទុកការងារបង្ក្រាបបទល្មើសធុរកិច្ចតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាដែលបម្រើការងារក្នុងយន្តការដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមមាត្រា ៣ (យន្តការប្រយុទ្ធប្រឆាំងបទល្មើសធុរកិច្ចតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា) នៃច្បាប់នេះ អាចទទួលបាននីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ដើម្បីពិនិត្យ ស៊ើបអង្កេត និងស្រាវជ្រាវបទល្មើសធុរកិច្ចតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា និងបទល្មើសផ្សេងទៀតដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ។ ការផ្តល់នីតិសម្បទាជាមន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ដល់មន្ត្រីរាជការបម្រើការងារក្នុងយន្តការនេះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌។

ការធ្វើសម្បថ និងការអនុវត្តការងាររបស់មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ ត្រូវអនុវត្តស្របតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

ជំពូកទី ៣

បទល្មើសទាក់ទងនឹងអំពើធុរកិច្ចតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា

មាត្រា ៥ .. បទធុរកិច្ចតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា

អំពើធុរកិច្ចតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា គឺជាអំពើបំប្លែងរូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលណាមួយ ដោយប្រើឧបាយកលទុច្ចរិត ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តតាមរយៈប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ឬដោយប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាជាមធ្យោបាយ ក្នុងគោលបំណងទទួលបាននូវ៖

- ១-ការប្រគល់មូលនិធិ តម្លៃ ឬទ្រព្យសម្បត្តិអ្វីមួយ។
- ២-ការផ្គត់ផ្គង់សេវា។
- ៣-ការធ្វើលិខិតដែលមានតម្លៃជាកាតព្វកិច្ច ឬជាការឱ្យរួចពីកាតព្វកិច្ច។

អំពើធុរកិច្ចតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២០០ ០០០ ០០០ (ពីររយលាន) រៀល ទៅ ៥០០ ០០០ ០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល។

អំពើធុរកិច្ចតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០ ០០០ ០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ទៅ ១ ០០០ ០០០ ០០០ (មួយពាន់លាន) រៀល កាលបើអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្ត៖

- ១-ដោយមានការរៀបចំជាក្រុមមានការចាត់តាំង ឬដោយមានមនុស្សច្រើននាក់ក្នុងឋានៈជាចារីសហចារី អ្នកផ្ដើមគំនិត និងជាអ្នកសមគំនិត។
- ២-ដោយមានជនរងគ្រោះច្រើននាក់។

មាត្រា ៦ .. បទរៀបចំ ឬដឹកនាំមជ្ឈមណ្ឌលធុរកិច្ចតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា

អំពើរៀបចំ ឬដឹកនាំទីកន្លែងធុរកិច្ចតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យាដែលមានលក្ខណៈប្រមូលផ្តុំ ឬក្នុងទម្រង់ជាមជ្ឈមណ្ឌល ដែលអនុញ្ញាតឱ្យបុគ្គលច្រើននាក់ចងក្រងគ្នាជាក្រុម ឬជាបណ្តាញ ទោះមាន ឬគ្មានចេតនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងជាក់លាក់ក៏ដោយ ដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើធុរកិច្ចតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ត្រូវកំណត់ជាបទល្មើសរៀបចំ ឬដឹកនាំមជ្ឈមណ្ឌលធុរកិច្ចតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ហើយត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០ ០០០ ០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ទៅ ១ ០០០ ០០០ ០០០ (មួយពាន់លាន) រៀល។

ត្រូវចាត់ទុកជាបទល្មើសរៀបចំ ឬដឹកនាំមជ្ឈមណ្ឌលធុរកិច្ចបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា និងត្រូវផ្ដន្ទាទោស ដូចគ្នានឹងបទល្មើសដែលមានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី១ ខាងលើនេះផងដែរ ចំពោះអំពើរៀបចំ ឬដឹកនាំទីកន្លែង ដាច់ដោយឡែកៗពីគ្នាដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើធុរកិច្ចបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ប៉ុន្តែអាចចងក្រងគ្នាជាបណ្តាញតាម គ្រប់រូបភាព ទោះបីពុំមានលក្ខណៈប្រមូលផ្តុំគ្នាក្នុងទម្រង់ជាមជ្ឈមណ្ឌលក៏ដោយ។

អំពើរៀបចំ ឬដឹកនាំមជ្ឈមណ្ឌលធុរកិច្ចបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១ ០០០ ០០០ ០០០ (មួយពាន់លាន) រៀល ទៅ ២ ០០០ ០០០ ០០០ (ពីរពាន់លាន) រៀល កាលបើអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្ត៖

១-ដោយប្រើអំពើហិង្សា ទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ។

២-ដោយមានការចាប់ ការឃុំឃាំង ឬការបង្ខាំង។

៣-ដោយមានការរត់ពន្ធមនុស្ស ការជួញដូរមនុស្ស ការកេងចំណេញលើពលកម្ម ការធ្វើអំពើបង្ខិតបង្ខំ ឱ្យធ្វើសកម្មភាពខុសពីធន្ទៈ ឬទម្រង់នៃការកេងប្រវ័ញ្ចផ្សេងៗទៀត។

អំពើរៀបចំ ឬដឹកនាំមជ្ឈមណ្ឌលធុរកិច្ចបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ឬអស់មួយជីវិត កាលបើអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយបណ្តាល ឱ្យមានមនុស្សស្លាប់ម្នាក់ ឬច្រើននាក់។

មាត្រា ៧ .. បទជ្រើសរើស ឬបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដទៃឱ្យចូលរួមប្រព្រឹត្តអំពើធុរកិច្ចបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា

អំពើជ្រើសរើស ឬបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដទៃក្នុងគោលបំណងឱ្យចូលរួមប្រព្រឹត្តអំពើធុរកិច្ចបោកតាមប្រព័ន្ធ បច្ចេកវិទ្យា ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ២០០ ០០០ ០០០ (ពីររយលាន) រៀល ទៅ ៥០០ ០០០ ០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល។

អំពើជ្រើសរើស ឬបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដទៃឱ្យចូលរួមប្រព្រឹត្តអំពើធុរកិច្ចបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ត្រូវ ផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០០ ០០០ ០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល ទៅ ១ ០០០ ០០០ ០០០ (មួយពាន់លាន) រៀល កាលបើអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្ត៖

១-ដោយប្រើអំពើហិង្សា ទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ។

២-ដោយមានការចាប់ ការឃុំឃាំង ឬការបង្ខាំង។

៣-ដោយបណ្តាលឱ្យមានមនុស្សស្លាប់។

៤-ដោយដឹងថាបុគ្គលដែលត្រូវបានជ្រើសរើស ឬបណ្តុះបណ្តាល គឺជាជនរងគ្រោះនៃអំពើរត់ពន្ធ មនុស្ស ឬអំពើជួញដូរមនុស្ស។

មាត្រា ៨ .. បទប្រមូលក្នុងចេតនាទុច្ចរិតនូវឯកសារសម្គាល់អត្តសញ្ញាណ ឬឯកសារព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួននានា របស់អ្នកដទៃ

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ទៅ ៣ (បី) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ១០០ ០០០ ០០០ (មួយរយលាន) រៀល ទៅ ៣០០ ០០០ ០០០ (បីរយលាន) រៀល ចំពោះបុគ្គលដែលប្រមូលនូវ អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ឬលិខិតឆ្លងដែន ឬឯកសារព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួននានារបស់អ្នកដទៃ ក្នុងគោលបំណង ប្រើប្រាស់ ឬបង្កើតជាអាទិ៍នូវគណនីធនាគារ គណនីអនឡាញ វេបសាយ គណនីអេឡិចត្រូនិក ឬគណនី បណ្តាញសង្គមនានា សម្រាប់ជាមធ្យោបាយប្រព្រឹត្តបទល្មើសធុរកិច្ចបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា។

អំពើប្រមូលក្នុងចេតនាទុច្ចរិតនូវឯកសារសម្គាល់អត្តសញ្ញាណ ឬឯកសារព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួននានារបស់ អ្នកដទៃ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៣ (បី) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៣០០ ០០០ ០០០ (បីរយលាន) រៀល ទៅ ៥០០ ០០០ ០០០ (ប្រាំរយលាន) រៀល កាលបើអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយ ក្រុមមានការចាត់តាំង។

មាត្រា ៩ -- បទសម្អាតប្រាក់ពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ

ត្រូវចាត់ទុកថាជាទម្រង់មួយនៃបទល្មើសសម្អាតប្រាក់ និងត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទល្មើសសម្អាតប្រាក់ ក្នុងករណីដែលម្ចាស់ទ្រព្យមិនមានភស្តុតាងបង្ហាញអំពីប្រភពស្របច្បាប់ ដែលសង្ស័យថាពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើស ឬជាផលនៃបទល្មើសធនបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ឬបទល្មើសពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ។

មាត្រា ១០ -- ទោសបន្ថែម

ចំពោះជនណាដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងចាប់ពីមាត្រា ៥ (បទធនបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា) ដល់មាត្រា ៨ (បទប្រមូលក្នុងចេតនាទុច្ចរិតនូវឯកសារសម្គាល់អត្តសញ្ញាណ ឬឯកសារព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួននានា របស់អ្នកដទៃ) នៃច្បាប់នេះ តុលាការអាចប្រកាសទោសបន្ថែមមួយ ឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥ ៣ (ប្រភេទនៃទោសបន្ថែម) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

តុលាការអាចប្រកាសបែងចែកទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋនូវអចលនវត្ថុដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាទីតាំង ឬ មជ្ឈមណ្ឌលធនបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា។

តុលាការអាចសម្រេចបិទ ឬលុបគណនីធនាគារ គណនីអនឡាញ វេបសាយ គណនីអេឡិចត្រូនិក ឬ គណនីបណ្តាញសង្គមនានា ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាមធ្យោបាយប្រព្រឹត្តបទល្មើសធនបោកតាមប្រព័ន្ធ បច្ចេកវិទ្យា និងដែលត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយប្រើប្រាស់អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ ឬលិខិតឆ្លងដែន ឬឯកសារ ព័ត៌មានផ្ទាល់ខ្លួននានារបស់អ្នកដទៃ។

ខ្លឹមសារ បែបបទ និងនីតិវិធីសម្រាប់ការអនុវត្តទោសបន្ថែមទាំងនេះ ត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃ ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា ១១ -- ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវបានប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុង មាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដែលមាន ចែងចាប់ពីមាត្រា ៥ (បទធនបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា) ដល់មាត្រា ៩ (បទសម្អាតប្រាក់ពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើស ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ) នៃច្បាប់នេះ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ១ ០០០ ០០០ ០០០ (មួយពាន់លាន) រៀល ទៅ ៣០ ០០០ ០០០ ០០០ (សាមសិបពាន់លាន) រៀល ឬរហូតដល់ស្មើនឹងតម្លៃមូលនិធិ ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែល ជាផលនៃបទល្មើស ព្រមទាំងទោសបន្ថែមមួយ ឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៦៨ (ទោសបន្ថែមអនុវត្ត ចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា ១២ -- ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមបាន សម្រេចដែរ។

មាត្រា ១៣ .. ការប្រកាសមូលទោស

បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៩៧ (ការប្រកាសមូលទោស) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ។ ការប្រកាសមូលទោសត្រូវអនុវត្តដោយអនុលោមតាម បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

មូលទោសចំពោះបទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ មិនអាចត្រូវបានជំនួសដោយទោស ជំនួស ឬទោសបន្ថែមតាមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌឡើយ។

មាត្រា ១៤ .. ការមិនទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់ជនដែលត្រូវបានបង្ខំឱ្យធ្វើសកម្មភាពធាតុតាមប្រព័ន្ធ បច្ចេកវិទ្យា

ជនដែលបានចូលរួមប្រព្រឹត្តបទល្មើសក្រោមអានុភាពនៃកម្លាំង ឬការបង្ខំ មិនទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះឡើយ ដោយអនុវត្តស្របតាមបញ្ញត្តិនៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន។

មាត្រា ១៥ .. ការលើកលែងឱ្យរួចផុតពីទោស និងស្ថានសម្រាលទោស

បុគ្គលណាដែលបានចូលរួមប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៦ (បទរៀបចំ ឬដឹកនាំ មជ្ឈមណ្ឌលធាតុតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា) និងមាត្រា ៧ (បទជ្រើសរើស ឬបណ្តុះបណ្តាលអ្នកដទៃឱ្យចូលរួម ប្រព្រឹត្តអំពើធាតុតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា) នៃច្បាប់នេះ ត្រូវលើកលែងឱ្យរួចផុតពីការទទួលទោស ប្រសិនបើ មុនការចោទប្រកាន់ បុគ្គលនោះបានបង្ហាញប្រាប់ដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចអំពីអត្ថិភាពនៃអំពើនេះ ហើយ បាននាំឱ្យស្គាល់អត្តសញ្ញាណនៃអ្នកចូលរួមដទៃទៀត ឬអាចនាំឱ្យប្រមូលមកវិញបាននូវផលនៃបទល្មើស។

ប៉ុន្តែ បុគ្គលនោះត្រូវទទួលបាននូវស្ថានសម្រាលទោស ប្រសិនបើការបង្ហាញប្រាប់ដល់អាជ្ញាធរមាន សមត្ថកិច្ចខាងលើ ធ្វើឡើងក្រោយការចោទប្រកាន់។ អានុភាពនៃស្ថានសម្រាលទោសនេះ ត្រូវអនុវត្តស្របតាម ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

**ជំពូកទី ៤
បទប្បញ្ញត្តិស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ**

មាត្រា ១៦ .. នីតិវិធីនៃការអនុវត្ត

នីតិវិធីសម្រាប់អនុវត្តចំពោះការពិនិត្យ ការស៊ើបអង្កេត ការចោទប្រកាន់ ការស៊ើបសួរ ការផ្តន្ទាទោស ចំពោះបទធាតុតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា និងបទល្មើសពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្ត តាមនីតិវិធីដែលមានចែងនៅក្នុងក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ លើកលែងតែមានចែងដោយឡែកនៅក្នុងច្បាប់នេះ។

មាត្រា ១៧ .. ការឃាត់ខ្លួន

ការឃាត់ខ្លួនត្រូវអនុវត្តតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។ ផ្អែកតាមតម្រូវការចាំបាច់នៃការអនុវត្តនីតិវិធី រយៈពេលនៃការឃាត់ខ្លួនអាចពន្យារពេលរៀងរាល់ ៤៨ (សែសិបប្រាំបី) ម៉ោងម្តង ដោយមានការអនុញ្ញាតពី ព្រះរាជអាជ្ញា ក្នុងករណីដូចតទៅ៖

- បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយក្រុមមានការចាត់តាំង ឬដោយមានជនសង្ស័យច្រើននាក់។
- បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយមានជនរងគ្រោះច្រើននាក់។

រយៈពេលសរុបនៃការឃាត់ខ្លួនមិនត្រូវលើសពី ១០ (ដប់) ថ្ងៃ។

ការពន្យារពេលនៃការឃាត់ខ្លួនគឺជាវិធានការពិសេស។ រាល់ការពន្យារពេលនៃការឃាត់ខ្លួនត្រូវទទួលបានការអនុញ្ញាតពីព្រះរាជអាជ្ញា ដែលត្រូវផ្ទៀងផ្ទាត់មើលមូលកភាពឱ្យបានច្បាស់លាស់ និងយោងលើតម្រូវការចាំបាច់ក្នុងការអនុវត្តនីតិវិធី។ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ត្រូវកត់ត្រាចូលក្នុងកំណត់ហេតុឃាត់ខ្លួនអំពីការសម្រេចរបស់ព្រះរាជអាជ្ញាដែលអនុញ្ញាតឱ្យពន្យារពេលនៃការឃាត់ខ្លួន។

មាត្រា ១៨ .- ការផ្អាក ការឃាត់ទុក និងការបង្អក

ក្នុងករណីដែលពិនិត្យឃើញមានប្រតិបត្តិការសង្ស័យ ឬដើម្បីទប់ស្កាត់ការផ្ទេរចេញនូវសាច់ប្រាក់ពីគណនីដែលសង្ស័យថាមានជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើស ឬផលនៃបទល្មើសដែលមានកំណត់ក្នុងច្បាប់នេះ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌ អាចស្នើសុំដោយផ្ទាល់ទៅអង្គភាពស៊ើបការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុកម្ពុជាឱ្យផ្អាកជាបណ្តោះអាសន្ននូវប្រតិបត្តិការសង្ស័យ។ អង្គភាពស៊ើបការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុកម្ពុជា ត្រូវធ្វើការផ្អាកប្រតិបត្តិការនោះភ្លាមៗដោយគ្មានបង្គង់។ ការផ្អាកប្រតិបត្តិការសង្ស័យ មានរយៈពេលមិនលើសពី ៤៨ (សែសិបប្រាំបី) ម៉ោង។ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌អាចស្នើសុំទៅព្រះរាជអាជ្ញាដើម្បីសម្រេចអំពីការឃាត់ទុកគណនី ឬស្នើសុំទៅតុលាការដើម្បីសម្រេចបង្អកគណនីនោះ។ តុលាការអាចសម្រេចអំពីការឃាត់ទុក និងការបង្អកគណនីនេះដោយឯកឯងបាន។

ក្នុងករណីដែលពិនិត្យឃើញមានទ្រព្យសម្បត្តិ ឬប្រតិបត្តិការសង្ស័យផ្សេងទៀតជាប់ពាក់ព័ន្ធបទល្មើស ឬផលនៃបទល្មើសដែលមានកំណត់ក្នុងច្បាប់នេះ មន្ត្រីនគរបាលយុត្តិធម៌អាចស្នើសុំទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីឃាត់ទុកទ្រព្យសម្បត្តិ ឬផ្អាកប្រតិបត្តិការទាំងនោះជាបណ្តោះអាសន្ន។ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវចាត់វិធានការជាបន្ទាន់ដើម្បីឃាត់ទុកទ្រព្យសម្បត្តិ ឬផ្អាកប្រតិបត្តិការទាំងនោះជាបណ្តោះអាសន្ន។

តុលាការត្រូវសម្រេចអំពីការឃាត់ទុក ឬការបង្អកគណនី ឬទ្រព្យសម្បត្តិនេះ ក្នុងរយៈពេលមិនលើសពី ៤៨ (សែសិបប្រាំបី) ម៉ោង គិតពីថ្ងៃទទួលពាក្យស្នើសុំ ឬពាក្យបណ្តឹង។ រយៈពេលនេះអាចពន្យារពេលបានមិនលើសពី ២៤ (ម្ភៃបួន) ម៉ោង ចំពោះបទល្មើសដែលមានលក្ខណៈស្មុគស្មាញ។

ម្ចាស់គណនី ម្ចាស់ទ្រព្យសម្បត្តិ ឬភក្តីយជនដែលមានប្រយោជន៍ពាក់ព័ន្ធ អាចប្តឹងតវ៉ាចំពោះការសម្រេចរបស់តុលាការដូចមានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ បន្ទាប់ពីបានទទួលដំណឹងអំពីវិធានការបណ្តោះអាសន្ននេះ ដោយអនុវត្តតាមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន។

មាត្រា ១៩ .- ការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈ

ការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈ ពុំមែនជាឧបសគ្គរារាំងដល់ការអនុវត្តច្បាប់នេះឡើយ។

មាត្រា ២០ .- កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយរដ្ឋបរទេសទាក់ទងនឹងបត្យាប័ន និងការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែកច្បាប់ជាអាទិ៍ ការស្រាវជ្រាវ ស៊ើបអង្កេត និងបង្ក្រាបបទល្មើស រួមទាំងការប្រមូល និងចែករំលែកព័ត៌មាន ការកំណត់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល ការកំណត់អត្តសញ្ញាណទ្រព្យ ការឃាត់ទុកឬបង្អកទ្រព្យ និងការប្រមូលត្រឡប់មកវិញនូវផលនៃបទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងការធានាតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ត្រូវអនុវត្តស្របតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងលិខិតូបករណ៍អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន និងឧក្រិដ្ឋកម្មតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ដែលកម្ពុជាជាមជ្ឈការ។

មាត្រា ២១ .. ការរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិ

ក្នុងករណីដែលមានការលើកលែងចោទប្រកាន់ដោយមូលហេតុអត្តសញ្ញាណរបស់ជនត្រូវចោទមិនត្រូវបានស្គាល់ ឬក្នុងករណីដែលជនត្រូវចោទទទួលមរណភាព ចៅក្រមស៊ើបសួរអាចប្តឹងសុំតាមដីកាបញ្ជូនទៅតុលាការព្រហ្មទណ្ឌឱ្យសម្រេចរឹបអូសឧបករណ៍ សម្ភារៈ មូលនិធិ ផលទុន ឬទ្រព្យសម្បត្តិដែលជាមធ្យោបាយប្រព្រឹត្តបទល្មើស ទីតាំងប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬផលនៃបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ដោយអនុវត្តស្របតាមក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា ២២ .. ការអនុវត្តបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងការសម្អាតប្រាក់ និងហិរញ្ញប្បទានភេរវកម្ម

ក្រៅពីបញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ បទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងការសម្អាតប្រាក់ និងហិរញ្ញប្បទានភេរវកម្ម ត្រូវយកមកអនុវត្តដូចគ្នាផងដែរ ចំពោះវិធានការប្រឆាំងការសម្អាតប្រាក់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ។

**ជំពូកទី ៥
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ២៣ .. ការប្រកាសឱ្យប្រើ និងការអនុវត្តច្បាប់

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់។

ច្បាប់នេះមានអានុភាពអនុវត្តភ្លាម។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

អនុម័តនៅថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....

នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី..... នីតិកាលទី៧។

ថ្ងៃ.....ខែ.....ឆ្នាំម្សៅ សប្តស័ក ព.ស.២៥៦៩

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....

ប្រធានរដ្ឋសភា

សម្តេចមហាេជ្ជសភាធិការធិបតី ហួន សុដារី

២០២២

សេចក្តីព្រាង
ច្បាប់
ស្តីពី
ការបង្ក្រាបអំពើរំលោភបំពាន

ថ្ងៃទី១៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២២

ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១ .- គោលបំណង

ច្បាប់នេះកំណត់អំពីវិធានផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌដើម្បីលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃការប្រយុទ្ធប្រឆាំងការរត់ពន្ធមនុស្ស សំដៅចូលរួមថែរក្សាការពារសន្តិសុខសាធារណៈនិងសណ្តាប់ធ្នាប់សង្គម និងការពារសិទ្ធិនិងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់មនុស្ស ព្រមទាំងលើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាពនៃការអនុវត្តអនុសញ្ញារបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីការប្រឆាំងបទឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែនដែលមានអង្គការចាត់តាំង និងពិធីសារពាក់ព័ន្ធ ក៏ដូចជាកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មនេះ។

មាត្រា ២ .- វិសាលភាព

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះបទល្មើសរត់ពន្ធមនុស្ស ព្រមទាំងចំពោះបទល្មើសដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការរត់ពន្ធមនុស្ស។

បទល្មើសដែលស្ថិតក្រោមដែនអនុវត្តនៃច្បាប់នេះ គឺជាបទល្មើសដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោម៖

- ១-បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ឬចាត់ថាបានប្រព្រឹត្តនៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន។
- ២-បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយពលរដ្ឋខ្មែរ ឬលើពលរដ្ឋខ្មែរ។

ជំពូកទី២
បទល្មើសទាក់ទងនឹងអំពើរត់ពន្ធមនុស្ស

មាត្រា ៣ .- បទរត់ពន្ធមនុស្ស

អំពើរត់ពន្ធមនុស្ស គឺជាអំពើរៀបចំ ឬសម្រួលឱ្យចូល ឬឆ្លងកាត់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយខុសច្បាប់នូវជនបរទេសណាម្នាក់ ឬឱ្យចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយខុសច្បាប់ទៅរដ្ឋបរទេសណាមួយនូវជនណាម្នាក់ ក្នុងគោលបំណងទទួលបានផលប្រយោជន៍ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ឬផលប្រយោជន៍ផ្សេងទៀតទោះដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល។

អំពើរត់ពន្ធមនុស្ស ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥ ០០០ ០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ទៅ ២០ ០០០ ០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល។

ត្រូវចាត់ទុកថាជាបទល្មើសរត់ពន្ធមនុស្ស និងត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទល្មើសដែលមានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើផងដែរ ចំពោះអំពើរៀបចំ ឬសម្រួលឱ្យចេញ ចូល ឬឆ្លងកាត់រដ្ឋបរទេសដោយខុសច្បាប់នូវជនដែលគ្មានសញ្ជាតិនៃរដ្ឋបរទេសនោះ ឬជនដែលគ្មានសិទ្ធិរស់នៅអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងរដ្ឋបរទេសនោះ។

អំពើរត់ពន្ធមនុស្ស ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្ត៖

១-ដោយក្រុមមានការចាត់តាំង។

២-ដោយមានជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធលើសពី ៥ (ប្រាំ) នាក់។

៣-ដោយមានជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធជាអនីតិជន។

៤-ដោយអ្នករាជការសាធារណៈ នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខងារ ឬនៅក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន។

អំពើរត់ពន្ធមនុស្ស ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ កាលបើជនល្មើសបានដឹង ឬអាចដឹងថាក្នុងពេលកំពុងធ្វើដំណើរ ឬពេលទៅដល់រដ្ឋណាមួយ ជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធស្ថិតក្នុងស្ថានភាពណាមួយដូចខាងក្រោម៖

១-ជនរងគ្រោះត្រូវបានគេរត់ពន្ធដើម្បីបម្រើឱ្យគោលដៅនៃការប្រព្រឹត្តអំពើធុរកិច្ចបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ឬបទឧក្រិដ្ឋឬបទមជ្ឈិមផ្សេងទៀត។

២-ទទួលរងអំពើហិង្សា ទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ។

៣-ទទួលរងអំពើទាសភាព ពលកម្មដោយបង្ខំ អាជីវកម្មផ្លូវភេទ ឬការកាត់យកសរីរាង្គ។

៤-ទទួលរងរបួសធ្ងន់ធ្ងរ ឬអាចមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ស្លាប់។

អំពើរត់ពន្ធមនុស្ស ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ឬអស់មួយជីវិត កាលបើអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយបណ្ដាលឱ្យជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធម្នាក់ ឬច្រើននាក់ស្លាប់។

មាត្រា ៤ .. បទដឹកជញ្ជូនឆ្លងដែនដោយខុសច្បាប់

អំពើដឹកជញ្ជូនឆ្លងដែនដោយខុសច្បាប់ គឺជាការដឹកជញ្ជូនចេញ ចូល ឬឆ្លងកាត់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នូវជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធ ឬជនណាម្នាក់ដោយដឹងថាជននោះពុំមានឯកសារទាំងឡាយដែលចាំបាច់សម្រាប់ការចេញ ឬចូលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយស្របច្បាប់ ក្នុងគោលបំណងទទួលបានផលប្រយោជន៍ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ឬផលប្រយោជន៍ផ្សេងទៀត ទោះដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល។

អំពើដឹកជញ្ជូនឆ្លងដែនដោយខុសច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥ ០០០ ០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ទៅ ២០ ០០០ ០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល។

អំពើដឹកជញ្ជូនឆ្លងដែនដោយខុសច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្ត៖

១-ដោយក្រុមមានការចាត់តាំង។

២-ដោយមានជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធ ឬជនឆ្លងដែនខុសច្បាប់ លើសពី ៥ (ប្រាំ) នាក់។

៣-ដោយមានជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធ ឬជនឆ្លងដែនខុសច្បាប់ ជាអនីតិជន។

៤-ដោយជនល្មើសបានដឹង ឬអាចដឹងថាជនរងគ្រោះត្រូវបានគេរត់ពន្ធដើម្បីបម្រើឱ្យគោលដៅនៃការប្រព្រឹត្តអំពើធុរកិច្ចបោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ឬបទឧក្រិដ្ឋឬបទមជ្ឈិមផ្សេងទៀត។

៥-ដោយអ្នករាជការសាធារណៈ នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខងារ ឬនៅក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងាររបស់ខ្លួន។

អំពើជីកជញ្ជូនឆ្លងដែនដោយខុសច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ កាលបើជនល្មើសបានដឹង ឬអាចដឹងថាក្នុងពេលកំពុងធ្វើដំណើរ ឬពេលទៅដល់រដ្ឋណាមួយ ជនត្រូវបាន គេរត់ពន្ធ ឬជនឆ្លងដែនខុសច្បាប់ ស្ថិតក្នុងស្ថានភាពណាមួយដូចខាងក្រោម៖

១-ទទួលរងអំពើហិង្សា ទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ។

២-ទទួលរងអំពើទាសភាព ពលកម្មដោយបង្ខំ អាជីវកម្មផ្លូវភេទ ឬការកាត់យកសរីរាង្គ។

៣-ទទួលរងរបួសធ្ងន់ធ្ងរ ឬអាចមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ស្លាប់។

អំពើជីកជញ្ជូនឆ្លងដែនដោយខុសច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ឬអស់មួយជីវិត កាលបើអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយបណ្ដាលឱ្យជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធ ឬ ជនឆ្លងដែនខុសច្បាប់ ម្នាក់ ឬច្រើននាក់ស្លាប់។

មិនត្រូវបានចាត់ទុកថាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះទេ ក្នុងករណីដែលអ្នកជីកជញ្ជូន ពាណិជ្ជកម្ម ស្ថិតក្នុងកាលៈទេសៈណាមួយដូចខាងក្រោម៖

១-មានមូលហេតុសមហេតុផលក្នុងការជឿថា ឯកសារទាំងឡាយរបស់អ្នកដំណើរគឺជាឯកសារ ធ្វើដំណើរចាំបាច់សម្រាប់ការចូលក្នុងប្រទេសណាមួយដោយស្របច្បាប់។

២-មានមូលហេតុសមហេតុផលក្នុងការជឿថា អ្នកដំណើរបានបង្ហាញឯកសារអត្តសញ្ញាណ និង ឯកសារធ្វើដំណើរស្របច្បាប់ដើម្បីចូលទៅក្នុងប្រទេសណាមួយនៅពេលឡើងលើយានជំនិះ ដើម្បីធ្វើដំណើរទៅកាន់ប្រទេសនោះ។

៣-មានមូលហេតុដោយសារការជួយសង្គ្រោះមនុស្ស។

៤-ក្នុងកាលៈទេសៈណាមួយដែលហួសពីការគ្រប់គ្រងរបស់អ្នកជីកជញ្ជូន។

៥-អ្នកដំណើរឆ្លងដែនដោយខុសច្បាប់ទទួលបានការការពារប្រឆាំងនឹងការបញ្ជូនត្រឡប់ ឬ សិទ្ធិជ្រកកោននៅក្នុងប្រទេសណាមួយនៅពេលទៅដល់ប្រទេសនោះ។

មាត្រា ៥ - បទផ្ដល់ការស្នាក់នៅដោយខុសច្បាប់

អំពើផ្ដល់ការស្នាក់នៅដោយខុសច្បាប់ គឺជាការផ្ដល់ជម្រក ឬទទួលឱ្យស្នាក់នៅដោយខុសច្បាប់ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នូវជនណាម្នាក់ដោយដឹងថាជននោះជាជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធ ក្នុងគោលបំណង ទទួលបានផលប្រយោជន៍ផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ឬផលប្រយោជន៍ផ្សេងទៀត ទោះដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល។

អំពើផ្ដល់ការស្នាក់នៅដោយខុសច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២ (ពីរ) ឆ្នាំ ទៅ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ និងពិន័យជាប្រាក់ពី ៥ ០០០ ០០០ (ប្រាំលាន) រៀល ទៅ ២០ ០០០ ០០០ (ម្ភៃលាន) រៀល។

អំពើផ្ដល់ការស្នាក់នៅដោយខុសច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ កាលបើអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្ត៖

១-ដោយក្រុមមានការចាត់តាំង។

២-ដោយមានជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធលើសពី ៥ (ប្រាំ) នាក់។

៣-ដោយមានជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធ ជាអនីតិជន។

៤-ដោយជនល្មើសបានដឹង ឬអាចដឹងថាជនរងគ្រោះត្រូវបានគេរត់ពន្ធដើម្បីបម្រើឱ្យគោលដៅនៃ
ការប្រព្រឹត្តិអំពើឆោកតាមប្រព័ន្ធបច្ចេកវិទ្យា ឬបទឧក្រិដ្ឋឬបទមជ្ឈិមផ្សេងទៀត។

៥-ដោយអ្នករាជការសាធារណៈ នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃមុខងារ ឬនៅក្នុងឱកាសនៃការបំពេញមុខងារ
របស់ខ្លួន។

អំពើផ្តល់ការស្នាក់នៅដោយខុសច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ទៅ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ
កាលបើជនល្មើសបានដឹង ឬអាចដឹងថាជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធស្ថិតក្នុងស្ថានភាពណាមួយដូចខាងក្រោម៖

១-ទទួលរងអំពើហិង្សា ទារុណកម្ម ឬអំពើឃោរឃៅ។

២-ទទួលរងអំពើទាសភាព ពលកម្មដោយបង្ខំ អាជីវកម្មផ្លូវភេទ ឬការកាត់យកសរីរាង្គ។

៣-ទទួលរងរបួសធ្ងន់ធ្ងរ ឬអាចមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ស្លាប់។

អំពើផ្តល់ការស្នាក់នៅដោយខុសច្បាប់ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ទៅ ៣០
(សាមសិប) ឆ្នាំ ឬអស់មួយជីវិត កាលបើអំពើនេះត្រូវបានប្រព្រឹត្តដោយបណ្តាលឱ្យជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធម្នាក់
ឬច្រើននាក់ស្លាប់។

មាត្រា ៦ .. ទោសបន្ថែម

ចំពោះជនណាដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ តុលាការអាចប្រកាសទោសបន្ថែម
មួយ ឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៣ (ប្រភេទនៃទោសបន្ថែម) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

ខ្លឹមសារ បែបបទ និងនីតិវិធីសម្រាប់ការអនុវត្តទោសបន្ថែមទាំងនេះ ត្រូវអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃ
ក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា ៧ .. ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល

នីតិបុគ្គលអាចត្រូវបានប្រកាសថា ត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុង
មាត្រា ៤២ (ការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសដូចមានចែង
ក្នុងច្បាប់នេះ។

នីតិបុគ្គលត្រូវផ្ដន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ៥០ ០០០ ០០០ (ហាសិបលាន) រៀល ទៅ ១០០ ០០០ ០០០
(មួយរយលាន) រៀល ព្រមទាំងទោសបន្ថែមមួយ ឬច្រើនដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៦៨ (ទោសបន្ថែមអនុវត្ត
ចំពោះនីតិបុគ្គល) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

មាត្រា ៨ .. ការប៉ុនប៉ង

ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទមជ្ឈិមដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដូចគ្នានឹងបទមជ្ឈិមបាន
សម្រេចដែរ។

មាត្រា ៩ ... ការប្រកាសមូលទោស

បទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៩៧ (ការប្រកាសមូលទោស) នៃក្រមព្រហ្មទណ្ឌ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយ ចំពោះបទល្មើសដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ។ ការប្រកាសមូលទោសត្រូវអនុវត្តដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

មូលទោសចំពោះបទល្មើសទាំងឡាយដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ មិនអាចត្រូវបានជំនួសដោយទោសជំនួស ឬទោសបន្ថែមតាមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងក្រមព្រហ្មទណ្ឌឡើយ។

មាត្រា ១០ ... ការមិនទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌរបស់ជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធ

ជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធ ពុំត្រូវទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះឡើយ ទោះបីជននោះបានប្រព្រឹត្តអំពើដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការរត់ពន្ធមនុស្ស ដូចខាងក្រោម៖

- ១-ការចូលក្នុងប្រទេសមួយដោយខុសច្បាប់ ឬ
 - ២-ការស្ថិតនៅក្នុងប្រទេសមួយដោយខុសច្បាប់ ឬ
 - ៣-ការទទួល ការរក្សាទុក ឬការប្រើប្រាស់ឯកសារធ្វើដំណើរខុសច្បាប់ ឬឯកសារអត្តសញ្ញាណខុសច្បាប់ សម្រាប់គោលបំណងចូល ចេញ ឬស្នាក់នៅក្នុងប្រទេសមួយដោយខុសច្បាប់។
- បញ្ញត្តិនេះមិនរារាំងដល់ការអនុវត្តច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀតចំពោះជនត្រូវបានគេរត់ពន្ធនោះទេ។

មាត្រា ១១ ... ការលើកលែងឱ្យរួចផុតពីទោស និងស្ថានសម្រាលទោស

បុគ្គលណាដែលបានចូលរួមប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយដូចមានចែងក្នុងច្បាប់នេះ ត្រូវលើកលែងឱ្យរួចផុតពីការទទួលទោស ប្រសិនបើមុនការចោទប្រកាន់ បុគ្គលនោះបានបង្ហាញប្រាប់ដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចអំពីអត្ថិភាពនៃអំពើនេះ ហើយបាននាំឱ្យស្គាល់អត្តសញ្ញាណនៃអ្នកចូលរួមដទៃទៀត។

ប៉ុន្តែ បុគ្គលនោះត្រូវទទួលបាននូវស្ថានសម្រាលទោស ប្រសិនបើការបង្ហាញប្រាប់ដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចខាងលើ ធ្វើឡើងក្រោយការចោទប្រកាន់។ អានុភាពនៃស្ថានសម្រាលទោសនេះ ត្រូវអនុវត្តស្របតាមក្រមព្រហ្មទណ្ឌ។

ជំពូកទី ៣

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការផ្នែកច្បាប់ទាក់ទងនឹងបទល្មើសរត់ពន្ធមនុស្ស

មាត្រា ១២ ... កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការជាមួយរដ្ឋបរទេសទាក់ទងនឹងបត្យាប័ន និងការជួយគ្នាទៅវិញទៅមកផ្នែកច្បាប់ជាអាទិ៍ ការស្រាវជ្រាវ ស៊ើបអង្កេត និងបង្ក្រាបបទល្មើស រួមទាំងការប្រមូល និងចែករំលែកព័ត៌មាន ការកំណត់អត្តសញ្ញាណបុគ្គល ការកំណត់អត្តសញ្ញាណទ្រព្យ ការឃាត់ទុកឬបង្កកទ្រព្យ និងការប្រមូលត្រឡប់មកវិញនូវផលនៃបទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងការរត់ពន្ធមនុស្ស ត្រូវអនុវត្តស្របតាមច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងលិខិតូបករណ៍អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងឧក្រិដ្ឋកម្មឆ្លងដែន ដែលកម្ពុជាជាមជ្ឈការ។

ជំពូកទី៤
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៣ .- ការប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ និងការអនុវត្តច្បាប់

ច្បាប់នេះត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់។

ច្បាប់នេះមានអានុភាពអនុវត្តភ្លាម។

ច្បាប់នេះត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

អនុម័តនៅថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....

នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី..... នីតិកាលទី៧។

ថ្ងៃ.....ខែ.....ឆ្នាំម្សាញ់ សប្តស័ក ព.ស.២៥៦៩

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ.....

ប្រធានរដ្ឋសភា

សម្តេចមហាេជ្ជសភាធិការធិបតី ឃ្លួន សុដារី